

In Memoriam. Antanas Naruševičius

Nemunaičio kaime 1947-03 21 gimęs, Lietuvos saulės spinduliuose vaikyste džiaugėsi tik metelius, nes kartu su visa Naruševičių (kaime vadino Noraus) šeima gyvuliniais vagonais išvežtas rūsčion Irkutsko žemėn, kur augo visus 10 metų iki sugrįžimo brangion Lietuvos žemelėn. Gyvuliniuose vagonuose mama Valerikutė maitino jį tirpintu sniego vandeniu, cukrumi... Tik nuo vagone iškvėpuoto oro Antanukas duso, mėlynavo ir visi ragino Valeriją „mesti vaiką per gyvulinio vagono langą, juk mirs“. Valerija prinešdavo vaikelį prie langelio, nuo šalto oro žandukai imdavo rausti ir mažasis Antanukas vėl atgydavo – Sibiro miškų žvėrims nebuvo atiduotas savo mamos dėka, kuri nuo aplinkinių atsiginė savo žodžiais „Kaip aš jį išmesiu?“

Maždaug 200 km kelio nuo Irkutsko ...Šachtiorskas, Čeremchovas... kaimelis nedidelis: apsuptas pavieniais mažaūgiais berželiais, kelių duobėtų gatvelių išvažinėtas, derlingų žemių ir anglies kasyklų apsuptas, tremtinių barakuose paskendęs, topoliais apsigaubęs... Tokį jį Antano dukra išvydo

2008 metų birželį, pagal ranka nubraižytą brėžinį ...Galima įsivaizduoti, kaip reikėjo tremtiniams patiems pasistatyti barakus tam, kad būtų galima išgyventi... Ir išgyveno, grįžo Lietuvon, kur reikėjo mokytis lietuvių kalbos ir vėliau eiti Miroslavo mokyklon dėl gimtosios kalbos spragų.

Vadinamas klasės siela, muzikalus, linksmas Antanas studijavo kūno kultūros ir istorijos mokytojo specialybę Vilniaus pedagoginiame institute 1966–1972 metais. Po studijų 1970–1975 m. dirbo istorijos, kūno kultūros mokytoju, buvo nuostabiu ir mylimu klasės auklėtoju Lentvario vidurinėje mokykloje. 1975–1982 m. buvo kūno kultūros, istorijos, teisės, muzikos mokytoju Vilniaus Antakalnio 18-oje vidurinėje mokykloje. 1982–1987 m. – mokymo dalies direktoriaus pavaduotojas Vilniaus lengvosios atletikos mokykloje. 1987–1993 m. – vyr. specialistas Lietuvos Lengvosios atletikos federacijoje. 19-ka metų vadovavo Vilniaus miesto Krepšinio mokyklai, buvo atsidasavusiu, savo darbą ir darbuotojus mylinčiu direktoriumi.

Čeremchovo (200 km nuo Irkutsko) gyvenvietėje išlikęs lietuvių barakų kvartalas. Čia užaugo Antanas Naruševičius. Dukros asmeninis archyvas. 2008 metai.

Senjoro „pareigose“ tik dvejus metus išbuvęs, po sunkių operacijų maratono, staiga mirė 2017-02-10 vidurdienį Vilniaus vaistinėje nuo ūmaus širdies ir kvėpavimo takų sutrikimo. Paprašė atsisėsti ir suklypo amžinybei.

Dažnai pasakodavo apie Sibire, ant barako stogo matytą ryškų šviesulį. Tuo metu su juo mažu Antanuku buvusi jo močiutė Marijona jam pasakė: „Tai tavo Angelas sargas, Antanėli...“ Su juo Antanas Naruševičius gyveno, su juo ir išėjo Amžinybėn, Dievulio globon.

A+A žmogui iš DIDŽIOSIOS RAIDĖS, SIELOS KUNIGAİKŠČIUI, tiek daug iškentusiam.

Velionio dukrai Giedrei ir artimiesiems reiškiamo nuoširdžią užuojautą.

Krašto apsaugos bičiulių klubas
Lietuvos Laisvės Kovotojų Sąjunga
LLKS leidinio „Varpas“ redakcija